

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 73 0 Рс 018344 18 Рев
Бања Лука, 9.10.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Дарка Осмића, као предсједника вијећа, Росе Обрадовић и Јадранке Станишић, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља, Ј.П. из Ж. К., кога заступа Б.С., адвокат из Б.Л., против тужене Општина К., коју заступају В.К., М.М. и Н.Ч., адвокати из Б., ради заштите права из радног односа, вриједност спора 7.000,00 КМ и по противтужби тужене-противтужитеља Општине К., против тужитеља-противтуженог Ј.П. и тужене РС, ради поништења рјешења Одбора за жалбе јединица локалне самоуправе, вриједност спора 7.000,00 КМ, одлучујући о ревизији тужитеља-противтуженог Југослава Поповића против пресуде Округног суда у Бањој Луци, број 73 0 Рс 018344 14 Рсж од 16.6.2016. године, на сједници одржаној 9.10.2018. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбацује.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Котор Вароши број 73 0 Рс 018344 13 Рс од 13.10.2014. године обавезана је тужена да тужитељу исплати: разлику плата за период 1.11.2012. до 21.2.2013. године у износу од 244,42 КМ са каматом од 14.8.2014. године до исплате и обрачунате камате до 31.7.2014. године у износу од 69,67 КМ; топли оброк за период од 1.10.2012. до 5.2.2013. године у износу од 470,00 КМ са каматом од 14.8.2014. године до исплате и обрачунате камате до 31.7.2014. године у износу од 136,94 КМ; те регрес за 2012. годину у износу од 1.110,00 КМ са каматом од 14.8.2014. године и обрачунате камате до 31.7.2014. године у износу од 325,89 КМ.

Истом пресудом је одбијен тужбени захтјев тужитеља: за поништење рјешења начелника тужене О.К. број: 02-126-4-8/13 од 20.1.2014. године, за враћање тужитеља на рад на основу решења о пријему у радни однос број: 02-120-22/12 од 8.8.2012. године, и за исплату накнаде плате за период од 5.2.2013. до 14.8.2014. године у износу од 11.004,82 КМ са каматом од 14.8.2014. године до исплате и износ од 1.204,98 КМ на име обрачунатих камата до 14.8.2014. године, те регреса за 2013. годину у износу од 1.110,00 КМ са каматом од 14.8.2014. године и износ од 121,31 КМ на име обрачунатих камата до 14.8.2014. године и за уплату доприноса од 5.2.2013. године до пресуђења, те су поништена рјешења тужене РС, Министарство ..., Одбора за жалбе јединица локалне самоуправе број: 468/13 од 10.4.2013. године и број:10.5-050-468-1/13 од 29.7.2013. године и ова тужене и тужитељ-противтужени Ј.П. (даље: тужитељ) су обавезани да

накнаде туженој-противтужитељу Општини К. (даље: тужена) трошкове поступка у износу од 2.187,43 КМ.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци, број 73 0 Рс 018344 14 Рсж од 16.6.2016. године, поводом жалбе тужитеља а по службеној дужности, усвајањем жалбе тужене, првостепена пресуда је укинута у досуђујућем дијелу разлике плате за период од 1.11.2012. до 21.2.2013. године, топлог obroка од 1.10.2012. до 5.2.2013. године и регреса за 2012. годину и тужба је у том дијелу одбачена као недозвољена, као и у одбијајућем дијелу захтјева за поништење рјешења начелника О.К. број 02-126-4-8/13 од 20.1.2014. године и предмет је у том дијелу уступљен Управном одјељењу тога суда ради рјешавања по тужби у управном спору.

Усвојене су жалбе тужитеља и тужене Републике Српске и првостепена пресуда је укинута у дијелу којим је усвојен противтужбени захтјев тужене и поништено решење Републике Српске - Министарство ..., Одбора за жалбе јединица локалне самоуправе број: 468/13 од 10.04.2013. године и противтужба је у том дијелу одбачена као неблаговремена, те у дијелу којим је поништено рјешење истог Министарства, број: 10.5-050-468-1/13 од 29.7.2013. године и противтужба је у том дијелу одбачена као недозвољена.

Том пресудом је жалба тужитеља одбијена и првостепена пресуда потврђена у одбијајућем дијелу захтјева за враћање тужитеља на рад, на одговарајуће радно мјесто, за исплату плате за период од 5.2.2013. до 14.6.2014. године у износу од 11.004,82 КМ са каматом од 14.8.2014. године до исплате и износ од 1.204,98 КМ на име обрачунатих камата до 14.8.2014. године и регреса за 2013. годину, те за уплату доприноса пензијског и инвалидског осигурања за период од 5.2.2013. године до 13.10.2013. године и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Тужитељ ревизијом побија другостепену пресуду у дијелу којим је жалба тужитеља одбијена и првостепена пресуда потврђена у одбијајућем дијелу (став III изреке), из свих разлога прописаних одредбом члана 240. Закона о парничном поступку и предлаже да се побијана пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење, уз накнаду трошкова поступка.

Тужена у одговорима на ревизију тужитеља предлаже да се ревизија одбаци као недозвољена.

Ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 237. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 58/03 61/13, даље: ЗПП) прописано је да ревизија није дозвољена ако вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде не прелази 30.000,00 КМ, а у привредним споровима 50.000,00 КМ. Према ставу 3. овог члана у случајевима у којима ревизија није дозвољена према одредби става 2. овог члана, странке могу поднијети ревизију против другостепене пресуде ако одлука о спору зависи од рјешења неког материјално правног или процесно правног питања важног за обезбјеђење јединствене примјене права и равноправности свих у његовој примјени, а нарочито у случајевима прописаним у члану 237. став 3. тачке 1. до 3. ЗПП.

Тужитељ је у тужби вриједност предмета спора, која је мјеродавна за оцјењивање дозвољености ревизије против одлуке о тужбеном захтјеву означио у износу од 7.000,00 КМ (члан 53 став 2. тачка 4. ЗПП), и тај износ не прелази 30.000,00 КМ.

Другостепеном пресудом, у дијелу који се побија ревизијом (став III изреке), жалба тужитеља је одбијена и потврђена је првостепена пресуда у одбијајућем дијелу тужбеног захтјева, да се обавезе тужена Општина К. да тужитеља врати на рад и распореди на одговарајуће радно мјесто и да му исплати плате за период од 5.2.2013. до 14.6.2014. године у износу од 11.004,82 КМ са каматом од 14.8.2014. године до исплате и износ од 1.204,98 КМ на обрачунатих камата до 14.8.2014. године, те регрес за 2013. годину у износу од 1.110,00 КМ са каматом од 14.8. 2014. године до исплате и износ од 121,31 КМ на има обрачунатих камата до 14.8. 2014. године (чији, износи у смислу одредбе члана 316. ЗПП нису од значаја за оцјену дозвољености ревизије) и за уплату доприноса пензијског и инвалидског осигурања за период од 5.2.2013. године до 13.10.2013. године, па ни ови износи, дакле, на прелазе 30.000,00 КМ.

Ревидент сматра да, иако вриједност побијаног дијела другостепене одлуке не прелази 30.000,00 КМ због „различите праксе Окружног суда у Бањој Луци у истој врсти спора (у више предмета на које је указано у ревизији) и из разлога правне сигурности“, ревизију тужитеља треба дозволити.

С тим у вези се у ревизији указује, да је Окружни суд у Бањој Луци, у истој врсти спора, пресудама од 19.1.2015. године, у предметима: број 73 0 Рс 017465 14 Рсж (по тужби С.Б.), број 73 0 Рс 017522 14 Рсж (по тужби Г.В.) и број 73 0 Рс 017565 14 Рсж (по тужби С.М.), дјелимично усвојио тужбене захтјеве и тужитељима С.Б. и Г.В. досудио накнаде плате за период од 5.2.2013. године до 10.6.2013. године, а тужитељу С.М., за период од 22.2.2013. године до 10.6.2013. године, а у дијелу којим је одлучено о враћању тужитеља на рад и о накнади плата за период од 11.6.2013. године па надаље, првостепене пресуде је укинуо и предмет вратио на поновно суђење.

Даље се указује, да је за разлику од наведеног поступања исти суд различито поступио када је (позивом на рјешење о пријему тужитеља у радни однос, о чијој законитости се у вријеме доношења побијане пресуде одлучивало у управном спору), одбио „као преурањен“ захтјев тужитеља у овој правној ствари – за враћање на рад, исплату плате за период од 5.2.2013. године до 14.6.2014. године, регреса за 2013. годину и уплату доприноса за период од 5.2.2013. до 13.10.2013. године.

Међутим, овај ревизиони суд је у својој одлуци број 73 0 Рс 017465 18 Рев од 29.8.2018. године (у предмету по тужби поменутог тужитеља С.Б.), изразио правно схватање у погледу правне ваљаности заснивања радног односа тог тужитеља, при чему је нашао да је оно супротно принудним прописима означеним у истој одлуци и да тако засновани радни однос, не ужива правну заштиту (а на идентичан начин је радни однос засновао и тужитељ у овој парници), као и у погледу правне судбине пресуда Окружног суда у Бањој Луци донесених у управном спору, којим су поништена рјешења начелника тужене о оглашавању ништавим рјешења о заснивању радног односа тужитеља код тужене.

Према схватању ревизионог суда израженом у наведеној одлуци, другостепени суд је у управном спору поништио рјешења начелника О.К. (о оглашавању ништавим рјешења о заснивању радног односа тужитеља), јер се ради о рјешењима која се односе на заснивање радног односа, а не о управним актима и да се испитивању законитости тих рјешења пришло са формалног становишта правне природе тих аката, а суд се у управном

спору није упуштао у оцјену законитости самог престанка радног односа тужитеља (јер је то у надлежности редовног суда).

Како је овај ревизиони суд у поменутој одлуције изразио схватање о питањима на која је у ревизији тужитеља указано, а то схватање у погледу истих питања је изражено и у другим бројним одлукама овога суда (као на примјер, у одлуци број 94 0 Рс 018257 14 Рев и број 94 0 Рс 018261 14 Рев, против којих је одбијена апелација одлуком Уставног суда БиХ број АП-2470/15), питања на која је указано у ревизији тужитеља, немају карактер правних питања која има има у виду одредба члана 237. став 3. ЗПП.

Према томе, из наведеног не произлази да је ревизија тужитеља састављена у смислу одредбе члана 237. став 3. и став 4. овог члана ЗПП, па нису испуњени услова за дозвољеност ревизије ни примјеном ове законске одредбе.

Из наведених разлога а на основу одредби члана 247. став 1., 5. и 6., у вези са чланом 237. став 2., 3. и 4. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Предсједник вијећа
Дарко Осмић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић